

Anbefalet af VISO-specialister

Guide til at bruge praksisfortællinger som del af kollegial sparring

FORÆLDRESAMARBEJDE MED HØJ FØLELSERMÆSSIG INTENSITET

Gode råd til dig, der faciliterer samtalen omkring praksisfortællinger

Indled med at rammesætte tid, formål og format for den faglige sparring.

TID: Det anbefales, at man har 1-1,5 time til at gennemføre skriveøvelsen, inddrage deltagernes praksisfortællinger og reflektere over dem i teamet.

FORMÅL: Praksisfortællinger skal tilbyde vikarierende erfaringer, så vi kan lære af hinanden og så gruppen står stærkere i fremtidige forældresamarbejder med høj følelsesmæssig intensitet. Med høj følelsesmæssig intensitet menes samarbejder, hvor forældre og I som fagpersoner bliver følelsesmæssigt udfordret i samarbejdsrelationen. Formålet er at dele erfaringer og praksis, ikke at vurdere, korrigere eller komme med gode råd. Ønsket er at forstå, hvorfor situationen var, som den var, og hvad det var, der blev betydningsfuldt i lige den situation. Samtalen skal belyse intentionerne bag praksis og forudsætningerne for at praksis udspillede sig, som den gjorde. Praksisfortællinger kan gengive situationer, der er sårbare for den enkelte, hvor man har oplevet sig i tvivl eller utilstrækkelig. Det er en del af det at arbejde med mennesker og centrale tematikker for faglig sparring. Husk, at et omsorgsfuldt, anerkendende kollegialt miljø giver de bedste muligheder for at kunne skabe læring i svære situationer – til gavn for hele kollegagruppen.

FORMAT: Lad alle lave deres egen praksisfortælling om forældresamarbejde med høj følelsesmæssig intensitet. I kan vælge at lave praksisfortællingen på mødet, ved fælles at lytte til lydfilen, eller den kan laves individuelt før mødet.

Beslut i fællesskab, hvor mange praksisfortællinger I vil dele i plenum og rækkefølgen af dem. Er der fokus på én kollega, der måske aktuelt står i en svær situation, eller er det alle, der deler en oplevelse eller erfaring?

Facilitator er ordstyrer og kan hjælpe med at udfolde fortællingen ved at stille spørgsmål, der hjælper til konkret at gengive, hvad der skete i situationen.

Det er vigtigt, at faciliteringen af den faglige sparring understøtter et omsorgsfuldt engagement i at reflektere over praksisfortællingerne. Det handler ikke om at bedømme eller komme med ændringsforslag, men om at forstå, hvorfor praksis udspillede sig, som den gjorde i netop denne situation, og hvad vi kan lære af det. Facilitator har en central rolle i venligt at minde om dette fokus, hvis nogen i gruppen uforvarende kommer med ændringsforslag eller placerer skyld. Arbejdet med faglig refleksion kræver et vedvarende fokus på at sikre psykologisk tryghed i teamet, så det er trygt for alle at dele deres praksis.

Spørgsmål til fælles faglig refleksion

INDLEDENDE SPØRGSMÅL TIL ALLE:

- Hvad fik I blik for under arbejdet med at lave praksisfortælling og perspektivskiftet?

REFLEKSIONSSPØRGSMÅL TIL TILHØRERNE:

- Hvad hæfter I jer ved i den praksisfortælling, I lige har hørt? Var der f.eks. udtryk/sætninger, dilemmaer, stemninger, kompetencer eller lignende, der fangede jeres opmærksomhed?
- Uden at skulle gå i løsningsfokus og tænke, på hvad I ville gøre. Hvordan ville I *have det*, hvis I var i hovedpersonens sko?
- Hvad tænker I har været særligt vigtigt for hovedpersonen i fortællingen? Hvad fortæller intentionen bag den beskrevne praksis om hovedpersonens mål og værdier?
- Når I hører denne fortælling, hvilke lignende episoder fra jeres egen praksis bliver I da mindet om? (NB: ikke forbedringsforslag, men oplevelser den anden kan spejle sig i)
- Hvad tænker I har været særligt vigtigt for forældrene i fortællingen? Hvad er deres intention?
- Hvad viser forældrene os om samarbejdet gennem deres kommunikation og handlinger?
- Hvilken betydning har de rammer (fysiske, strukturelle, kulturelle mm) vi har for skole-hjem-samarbejdet for at fortællingen udspillede sig, som den gjorde?
- Hvad tager I med jer fra denne praksisfortælling?

GENERELLE REFLEKSIONSSPØRGSMÅL TIL FORÆLDRESAMARBEJDE MED HØJ FØLELSERMÆSSIG INTENSITET:

- Hvad gør I allerede for at styrke samarbejdet, der hvor det er udfordret? Hvordan arbejder I med at skabe tillid?
- Hvordan håndterer I som kolleger følelsesmæssigt intense forældresamarbejder? Hvad skal I eventuelt gøre mere eller mindre af?
- Hvornår 'falder I i' og skaber negative fortællinger om forældrene i jeres personalegruppe? Hvad kan hjælpe jer til at undgå eller begrænse sådanne fortællinger?
- Er der konkrete samarbejder, hvor I får lyst til at ændre samarbejdsformen eller afprøve noget nyt f.eks. i forbindelse med møder?
- Er der specialpædagogiske greb, som I kan trække på i samarbejdet for at imødekomme (fjerne barrierer for) forældre, der er under stor belastning, har vanskeligheder ved opmærksomhedsregulering eller er udfordrede i forhold til fleksibilitet eller kommunikation?